

Marcin Maciejowski

2012-05-07

Urodził się 14 czerwca 1974 roku w Babcicach koło Krakowa. Mieszka i pracuje w Krakowie. Jest malarzem, rysownikiem (współpracował z czasopiśmie "Przekrój"), tworzy komiksy. Ukończył Technikum Budowlane w Krzeszowicach, studiował na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej (1994-1997). Studia te przerwał i rozpoczął naukę na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (1996-2001). Dyplom uzyskał w pracowni plakatu prof. Piotra Kunce.

Był współzałożycielem "Grupy Ładnie" działającej w latach 1996-2001, do której należeli również: Rafał Bujnowski, Wilhelm Sasnal, Marek Firek, Józef Tomczyk "Kurosawa". Założył oraz redagował artzin "Słynne Pismo we Wtorek". W 2001 roku przebywał na trzymiesięcznym stypendium w Leverkusen. Otrzymał Paszport "Polityki" w 2002 roku w dziedzinie plastyki za "spostrzegawczość i dowcip oraz nowatorskie wykorzystanie stylistyki reklamy do opisu emocji naszych czasów".

Marcin Maciejowski w swoich pracach posługuje się językiem realistycznym. W sposób uproszczony przedstawia sceny z otaczającej nas rzeczywistości. Jego obrazy często opatrzone są komentarzem. Artysta inspirowany jest współczesną prasą, komiksami, scenami filmowymi, telewizją. Wycina z kolorowych gazet fotografie, które później w całości, bądź tylko w pewnej części, maluje na płótnach. Napisy umieszczane na obrazach są przez niego wymyślane lub stanowią faktyczny komentarz zamieszczony w gazecie. Tematyka zaczerpnięta jest ze środków masowego przekazu. Umieszczając sceny z filmów, życia rodzinnego lub życia gwiazd na płótnie, artysta pozbawia je pierwotnego kontekstu, nadając im inne znaczenia. Dotyka w ten sposób różnych problemów: społecznych, narodowych, kulturowych. Interesują go massmedia, które kreują rzeczywistość i w ten sposób wpływają na nasze postrzeganie świata. W jego obrazach można spotkać: znane osobistości ze świata filmu ("Roman Polański, Los Angeles. 1977") i sztuki ("Jerzy Beres składa podpis na swoim ciele"2007), postaci biorące udział w przestępstwach ("Misiek. Kibic Wisły Kraków", który zranił włoskiego piłkarza Dino Baggio), a ponadto sceny ukazujące przemoc w rodzinie, czy nietolerancję. Całą serię obrazów poświęcił artysta subkulturze pseudokibiców ("Na przystanku", 2001). W przemyślany sposób Maciejowski "gra z obrazem" i z widzem. W pracy "Do not Copy. BB" (Nie kopiować) z 2006 roku, imitując fotografię przedstawił (skopiował) postać kobiety siedzącej na koniu.

Maciejowski twierdzi, że nie krytykuje rzeczywistości, tylko ją opisuje i promuje: *"Jeśli chodzi o moje podejście w pracach plastycznych do zastanej rzeczywistości to nie jest ono krytyczne w sensie negatywnym (nie drwię z rzeczywistości, jakby to na pierwszy rzut oka wyglądało), bardziej jest to promowanie, lansowanie rzeczywistości, czyli losów i perypetii ludzi (koleżanek, bohaterów artykułów prasowych, filmów itp.)"*.